

Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος.

30/07/2011 - 00:16.

Βασίλειος Μαρτζούκος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Δημογραφία αποτελεί έναν από τους θεμελιώδεις δείκτες προβλέψεως των παγκοσμίων μελλοντικών εξελίξεων αλλά και μετρήσεως της εθνικής ισχύος κρατών, αφού οι ακραίες δυσμενείς μεταβολές της, οδηγούν τόσο την ανθρωπότητα όσο και επί μέρους έθνη σε μη αντιστρέψιμα ιστορικά ραντεβού, καθ' όσον οι επιπτώσεις των μεταβολών αυτών είναι δυνατόν να λάβουν είτε πλανητικές διαστάσεις, είτε σε κρατικό επίπεδο να συμπαρασύρουν ευθέως και άλλους βασικούς δείκτες μετρήσεως εθνικής ισχύος, όπως η οικονομία, οι ένοπλες δυνάμεις, η κοινωνική συνοχή κ.λ.π..

Εντός του 20ου αιώνας ο παγκόσμιος πληθυσμός ανήλθε από 1.6 σε 6.1 δις κατοίκους γεγονός πρωτόγνωρο για τα ιστορικά δεδομένα. **Σήμερα, στις ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη, η γεννητικότητα χαρακτηρίζεται από σταθερά καθοδική πορεία, στην πλειοψηφία κάτω από τον κρίσιμο δείκτη γεννητικότητας, (που είναι 2.1 απόγονοι ανά γυναίκα, για την διατήρηση του πληθυσμού) με παράλληλη μείωση της θνησιμότητας και αύξηση του προσδοκίμου ορίου ζωής. Κατά τον 20ο αιώνα παρατηρήθηκε εντυπωσιακή αύξηση της μεταναστεύσεως από υπανάπτυκτες σε ανεπτυγμένες περιοχές. Κατά την περίοδο 1990 – 2000, οι ανεπτυγμένες περιοχές εδέχοντο ετησίως 2.6 εκατ. διεθνείς μετανάστες στους οποίους αποδίδονται σήμερα τα 2/3 της αύξησεως του πληθυσμού στις περιοχές αυτές. Ο παγκόσμιος πληθυσμός από 6.7 δις το 2007, αναμένεται να φθάσει τα 9.2 δις κατοίκους το 2050 (δηλαδή αύξηση κατά μία Κίνα και Ινδία μαζί ή ίση με τον παγκόσμιο πληθυσμό του 1950). **Η αύξηση αυτή θα λάβει χώρα σχεδόν αποκλειστικά στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες και μάλιστα κυρίως σε αστικές περιοχές.****

Βάσει εγκύρων πηγών το ευρωπαϊκό δημογραφικό μέλλον προβλέπεται ζοφερό ακόμη και αν δεν υπάρξει μείζων πολεμική αναμέτρηση ή οικολογική ή επιδημιολογική καταστροφή. Η ανάγκη συμπληρώσεως του ελλείποντος εργατικού δυναμικού οδηγεί την Ευρώπη στην ανοχή ή και επιδίωξη υποδοχής μεγάλων μεταναστευτικών μαζών **των οποίων η εισροή ήδη λαμβάνει ανεξέλεγκτες και ασύμμετρες διαστάσεις, λόγω της δημογραφικής εκρήξεως σε υπό ανάπτυξη χώρες, της διαφοράς βιοτικού επιπέδου και του καθεστώτος βίας και συγκρούσεων που επικρατεί σε άλλες περιοχές της Γης, όπως στην Αφρική, την Μ. Ανατολή, την Κεντρική Ασία κ.λ.π..**

Η Ελλάς όχι μόνο δεν αποτελεί εξαίρεση στο ευρύτερο δημογραφικό ευρωπαϊκό πρόβλημα αλλά **αντιθέτως η ανησυχία για το μέλλον της λαμβάνει υπαρκτικό χαρακτήρα, αφού η μεταναστευτική καταγίδα σε συνδυασμό με τον συνολικό πληθυσμό της, την υπογεννητικότητά της, τις εθνικές απειλές που την περιστοιχίζουν και την πεπερασμένη αφομοιωτική της ικανότητα ειδικά για τους Μουσουλμάνους, που αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών, συνθέτουν ασταθές εκρηκτικό μίγμα του οποίου οι επιπτώσεις άπτονται των συμφερόντων επιβιώσεως του έθνους.**

Έναντι της εθνικής επιταγής λήψεως αμέσων, ριζικών και συστηματικών μέτρων, προς αντιμετώπιση του υπαρξιακού επιπέδου θέματος αυτού, οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες δεικνύονται ανήμπορες, λιγότερες, κατώτερες των περιστάσεων, διαπνεόμενες από συγκεκριμένες κοσμοπολιτικές ιδεολογίες και εγκλωβισμένες σε μικροκομματικούς υπολογισμούς πολιτικού κόστους. Δυστυχώς οι ηγεσίες αυτές δεν δύνανται ή δεν θέλουν να συνειδητοποιήσουν ότι ο ελληνικός λαός τις εκλέγει για να προασπίσουν αποκλειστικά τα συμφέροντα του έθνους (και όχι σε συμψηφισμό με τα συμφέροντα γειτόνων, συμμάχων, διεθνών κέντρων λήψεως αποφάσεων ή των αναξιοπαθούντων της ανθρωπότητας) και ότι αυτό αποτελεί την μία και μοναδική αποστολή τους.

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Το δημογραφικό πρόβλημα αφορά το σύνολο σχεδόν των ανεπτυγμένων περιοχών του πλανήτη και προκύπτει κυρίως από μείωση της γεννητικότητας και αύξηση του προσδοκίμου ορίου ζωής με συνέπεια στις περισσότερες των περιοχών αυτών να αυξάνεται σταθερά η μέση ηλικία, καθώς και το ποσοστό ηλικίας άνω των 65 επί του συνολικού πληθυσμού. Εν τούτοις οι Η.Π.Α. αναμένεται ότι θα διατηρήσουν την αύξηση του πληθυσμού τους καθ' όλο τον 21ο αιώνα, ενώ η Κίνα θα αυξάνει τον πληθυσμό της με επιβραδυνόμενο ρυθμό και από το έτος 2025 θα μεταβεί σε φάση μειώσεως του πληθυσμού της. Οι γειτονικές περιοχές της Ευρώπης, Β. Αφρική και Μ. Ανατολή θα συνεχίσουν να αυξάνονται σημαντικά και να διατηρούν χαμηλό δείκτη μέσης ηλικίας που σήμερα είναι 20 έναντι 40.5 της Ευρώπης (στις περιοχές αυτές αναμένεται ότι τα 195 εκ. ενεργών οικονομικά κατοίκων, του 2000, μεταξύ των ηλικιών 15 – 64, θα φθάσουν τα 289 εκ. το 2025 και τα 365 εκ. το 2050). Μείωση αναμένεται στον πληθυσμό της Ρωσίας καθώς και άλλων ευρωπαϊκών χωρών της Κ.Α.Κ., αφού από συνολικό πληθυσμό 219 εκ. το 2005, αναμένεται ότι θα φθάσει στα 196 εκ. το 2025 και τα 164 εκ. το 2050. Ο Τουρκικός πληθυσμός πρόκειται να αυξηθεί από 73 εκ. το 2005, στα 90 εκ. το 2025 και στα 101 εκ. το 2050. Στά επόμενα 30 έτη η αναλογία εργαζομένων/συνταξιούχων στα βιομηχανικά κράτη, θα είναι 1.5/1 έναντι του 3/1 που είναι σήμερα.

Οι Ευρωπαίοι δεν έχουν αντιληφθεί το μέγεθος της δημογραφικού τους προβλήματος, λόγω της μεταναστεύσεως, της υψηλής γεννητικότητας του παρελθόντος και της πτώσεως των δεικτών θνησιμότητας. Παρά την σχετική αύξηση του ευρωπαϊκού πληθυσμού (της Ευρώπης των 27), το ποσοστό αυτού επί του παγκοσμίου πληθυσμού έχει μειωθεί από το 13.5% το 1960 στο 7.5% το 2008. Κατά τις αρχές του 2009 ο συνολικός πληθυσμός της Ευρώπης (Ε.Ε. 27) ανήρχετο σχεδόν σε 500 εκ. κατοίκους με πολυπληθέστερες χώρες την Γερμανία (82.0), την Γαλλία (64.4), το Ηνωμένο Βασίλειο (61.6), την Ιταλία (60.0), την Ισπανία (45.8) και την Πολωνία (38.1). Ο Ευρωπαϊκός πληθυσμός, εντός του 2005, αυξήθηκε κατά 2.1 εκ. κατοίκους με την επισήμανση όμως ότι εξ αυτών οι 300.000 ήταν γηγενείς και 1.8 εκ. προήρχετο από την διεθνή μετανάστευση (85%). Ο Ευρωπαϊκός δείκτης γεννητικότητας μειώνεται σταθερά από το 1960 και αφού κατήλθε υπό το επίπεδο αναπληρώσεως πληθυσμού (2.1) στα μέσα του 1970, φθάνει σήμερα το 1.4 περίπου (ο μικρότερος παγκοσμίως), ενώ παράλληλα η Ε.Ε. των 27, έχει το μεγαλύτερο παγκοσμίως προσδόκιμο όριο ζωής. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει ήδη δραστική μείωση του ποσοστού ηλικιών καταλλήλων προς εργασία (εργατικό δυναμικό) με τάσεις επιδεινώσεως. Από το 2030 όλες ηλικιακές ομάδες ενηλίκων ευρωπαίων γηγενών κάτω των 65 θα συρρικνώνονται, ενώ αντιθέτως τα 80 εκ. άνω των 65 ετών θα γίνουν 107 εκ. το 2025 και 133 εκ. το 2050. Κατά το 2005 η ευρωπαϊκή αναλογία κατοίκων ηλικίας άνω των 65, ως προς τους ενεργούς οικονομικά κατοίκους (ηλικίες από 15 – 65), ήταν ¼, ενώ το 2050 η αναλογία αυτή θα έχει διαμορφωθεί σε ½.

Ο επικρατέστερος παράγων που καθορίζει το μέγεθος, τον ρυθμό μεταβολής και την σύνθεση του πληθυσμού των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών, είναι η διεθνής μετανάστευση και όχι η φυσική αύξηση (γεννήσεις έναντι θανάτων του γηγενούς πληθυσμού). Από τα 44 περίπου εκ. διεθνών μεταναστών στην Ευρώπη, περισσότερα από 30 εκ. προέρχονται από χώρες εκτός της Ε.Ε. των 27. Ο μεγάλος αριθμός των μεταναστών αυξάνει τον ευρωπαϊκό πληθυσμό τόσο με την φυσική του παρουσία όσο και με την αυξημένη του γεννητικότητα (μικρές ηλικίες, πολιτιστική και θρησκευτική κουλτούρα κ.λ.π.). Η αύξηση των μεταναστών από χώρες εκτός της Ηπείρου και των απογόνων αυτών, δημιουργούν στην Ευρώπη πολυπολιτισμικές κοινωνίες από πλευράς φυλής (π.χ. Ασιάτες, Αφρικανοί, Άραβες κ.λ.π.), θρησκείας (κυρίως το Ισλάμ) και πολιτισμού. Επί παραδείγματι στην Αγγλία, το 2005, οι μη λευκές εθνικές ομάδες υπερέβαιναν το 10% του πληθυσμού.

Η μεταναστευτική ευρωπαϊκή πολιτική φαίνεται να είναι υποτυπώδης, αποσπασματική και σε κάθε περίπτωση να μην λαμβάνει υπ' όψιν το γεγονός ότι η μετανάστευση στο μέλλον αναμένεται να διογκωθεί, δεδομένων των πληθυσμιακών αυξητικών τάσεων σε υπανάπτυκτες χώρες, της σταδιακής ελλείψεως βασικών διατροφικών πόρων και της οικολογικής επιβαρύνσεως πολλών περιοχών του πλανήτη η οποία θα επιδεινώσει την έλλειψη βασικών αγαθών και θα αυξήσει τις συγκρούσεις στις περιοχές αυτές. Η ευρωπαϊκή προσπάθεια διατηρήσεως της αναλογίας ενεργού πληθυσμού και συνταξιούχων ανακόπτει την αποτελεσματική λήψη μέτρων κατά της αθρόας και μη ελεγχόμενης μεταναστεύσεως. Εκείνο όμως που αποτελεί ουσιαστικό εμπόδιο στην εκθετική διόγκωση των μεταναστών εντός της Ε.Ε. και την ενσωμάτωσή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες είναι η επικρατούσα φιλελεύθερη αντίληψη των πραγμάτων, στην οποία πρωτανεύουν οι δημοκρατικές και ατομικές ελευθερίες, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δικαίωμα στην πολιτιστική διαφοροποίηση και η ανεξιθρησκεία. Οι αντίθετες φωνές είναι ασθενείς διότι στιγματίζονται άμεσα χαρακτηριζόμενες ως «ξενοφοβικές», «ρατσιστικές», «ακροδεξιές», «φασιστικές» κ.λ.π..

Έχει διαπιστωθεί στατιστικά ότι οι θρησκευόμενες οικογένειες (και κυρίως οι θρησκευόμενες γυναίκες) έχουν την τάση να γεννούν περισσότερα τέκνα. Δεδομένου ότι η θρησκευτική επίδραση στους Ευρωπαϊκούς πληθυσμούς είναι πλέον μικρή ενώ στους μουσουλμάνους κυρίως μετανάστες ισχυρή, δίγως εμφανείς τάσεις αμβλύνσεως αυτής, εύκολα συμπεραίνεται ότι η μεγάλη διαφορά γεννητικότητας, μεταξύ των δύο αυτών πληθυσμιακών ομάδων θα διατηρηθεί, με ότι αυτό συνεπάγεται. Εξ άλλου έχει παρατηρηθεί ότι μεταναστευτικές μειονότητες οι οποίες είτε θεωρούν ότι απειλούνται πολιτιστικά, είτε διαπνέονται από δογματικές αντιλήψεις, αντιδρούν με μεγιστοποίηση του δημογραφικού δυναμικού τους για λόγους επιβιώσεως.

Η δομή των ηλικιών στην Ευρώπη έχει μεταβληθεί δραματικά λόγω της πτώσεως του ρυθμού γεννήσεων και της αυξήσεως του προσδοκίμου ορίου ζωής. Η μέση ηλικία του πληθυσμού στην Ε.Ε. των 27, αναμένεται να ανέλθει από τα 40.4 έτη το 2008, στα 48 έτη το 2060. Το ποσοστό του πληθυσμού άνω των 65 ετών έχει αυξηθεί από 14% το 1990 στο 17% το 2007. Καθώς το φαινόμενο αυτό επιδεινώνεται δημιουργούνται πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις κοινωνικών παροχών (π.χ. υγεία, συντάξεις, υποδομές κ.λ.π.) στον ενεργό πληθυσμό που διαρκώς μειώνεται. Η διατήρηση σταθερού ενεργού πληθυσμού στην Ευρώπη απαιτεί την είσοδο εκατομμυρίων μεταναστών ετησίως και δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι και οι μετανάστες κάποτε γεράζουν και εισέρχονται με την σειρά τους στις προς κοινωνική υποστήριξη κατηγορίες του πληθυσμού.

Η χρονική πρόβλεψη της μελλοντικής συνθέσεως του ευρωπαϊκού πληθυσμού, ως ποσοστό γηγενών πολιτών και πολιτών ξένης προελεύσεως είναι δυσχερής και συγκεχυμένη, δεδομένου ότι συνήθως λογίζονται ως πολίτες ξένης προελεύσεως, μέχρι και η δεύτερη γενεά ξένων βάσει της υποθέσεως ότι η τρίτη γενεά ενσωματώνεται στην τοπική κοινωνία. Τυχόν κατάρρευση της υποθέσεως περί ενσωματώσεως των επερχομένων μίας ή δύο γενεών ξένων στην Ευρώπη (πράγμα πιθανόν με τα μέχρι στιγμής δείγματα), εκτοξεύει για το μέλλον εκθετικώς αντί γραμμικώς το ποσοστό αυτών στην ευρωπαϊκή Ήπειρο, δίχως καν να ληφθεί υπ' όψιν και η παράμετρος των πολιτών μικτής προελεύσεως (γάμοι γηγενών με μετανάστες). Συνολικά θεωρείται βέβαιον ότι αναμένεται δραστική αύξηση της συνολικού πληθυσμιακού ποσοστού ξένης προελεύσεως στην Ευρώπη κατά τα επερχόμενα έτη.

Αρκετοί Ευρωπαίοι διαπράττουν το σφάλμα να κρίνουν τον ισλαμισμό σύμφωνα με το δικό τους σύστημα αξιών και να τον κατατάσσουν απλώς στις υφιστάμενες θρησκείες, υποβαθμίζοντας το γεγονός ότι πρόκειται για ιδεολογία με αλληλένδετες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις. Το Ισλάμ ως πολιτική ιδεολογία προωθείται διαρκώς στους Διεθνείς Οργανισμούς και το διεθνές εμπόριο, κερδίζει οπαδούς στον Αραβικό κόσμο, σε κράτη της Ασίας καθώς και σε μετανάστες του Δυτικού κόσμου. Στις χώρες που επικρατεί, οι πολιτικές ελευθερίες, η ισότητα έναντι του νόμου (για τις θρησκευτικές και εθνικές μειονότητες), η ελευθερία σκέψεως και εκφράσεως, καθώς και η θρησκευτική ελευθερία σταματούν. Οι παραβάτες υφίστανται εκφοβισμό ο οποίος απειλεί ανά πάσα στιγμή ακόμη και την ζωή τους, όπου και αν ευρίσκονται.

Σήμερα και μετά από την πικρή εμπειρία πολλαπλών πολύνεκρων βομβιστικών επιθέσεων εντός της Ε.Ε. και μετά από επισταμένες έρευνες, η Ευρώπη γνωρίζει ότι το ακραίο Ισλάμ διατηρεί στενή επαφή με Ευρωπαίους μουσουλμάνους, τους οποίους στρατολογεί, οργανώνει, χρηματοδοτεί και εκπαιδεύει. Επιπλέον το ακραίο Ισλάμ ελέγχει την συμπεριφορά των μετριοπαθών Ευρωπαίων Μουσουλμάνων και τους ασκεί πιέσεις, ενώ οι γηγενείς Ευρωπαίοι πολίτες διστάζουν πλέον να συμπεριφερθούν σύμφωνα με τα δημοκρατικά τους κεκτημένα δικαιώματα, φοβούμενοι την ισλαμική αντεκδίκηση (π.χ. σκίτσα Μωάμεθ). Την ίδια στιγμή ισλαμικά κράτη εκμεταλλευόμενα εθνικοθρησκευτικές τους μειονότητες εντός της Ε.Ε., επιχειρούν να αποκομίσουν πολιτικά και εμπορικά οφέλη (π.χ. ένταξη Τουρκίας στην Ε.Ε.) ή απειλούν ευθέως τους Ευρωπαίους (π.χ. Ιράν, Λιβύη). Οι αλματωδώς αυξανόμενοι μουσουλμανικοί πληθυσμοί της Ευρώπης, εκμεταλλευόμενοι τα αγαθά της Δυτικής Δημοκρατίας, διεκδικούν δυναμικά και επιτυχώς την πολιτιστική και θρησκευτική τους διαφοροποίηση (ενδυμασία, μόρφωση, κοινωνική συμπεριφορά, τζαμιά κ.λ.π.). Την ίδια στιγμή παραμένει ανενεργή η βασική διεθνής πρακτική της αμοιβαιότητας, αφού αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο το γεγονός ότι στα Ισλαμικά κράτη (ή κράτη με ισλαμική πλειοψηφία), οι χριστιανικοί πληθυσμοί και οι εκκλησίες διώκονται έως εξαλείψεως, ενώ οι Δυτικοί επισκέπτες υποχρεούνται σε αυστηρότατη τήρηση των τοπικών πολιτιστικών εθίμων (π.χ. αλκοόλ σε δημόσιους χώρους, ενδυμασία κυρίως των γυναικών, συμπεριφορά όπως το δημόσιο φιλί κ.λ.π.), με τους παραβάτες να υφίστανται σκληρές κυρώσεις.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο πληθυσμός της Ελλάδος σήμερα ανέρχεται στα 11 εκ. περίπου κατοίκους. Ο δείκτης γεννητικότητας είναι 1.3 τέκνα ανά Ελληνίδα γυναίκα (σημαίνει υποδιπλασιασμό του πληθυσμού σε 45 έτη, γεγονός που καθιστά την ανάκαμψη λίαν δυσχερή), ο ρυθμός γεννήσεων είναι 9.45 γέννες ανά 1000 κατοίκους, ενώ ο ρυθμός θανάτων ανέρχεται σε 10.51 ανά 1000 κατοίκους. Το προσδόκιμο όριο ζωής έχει φθάσει στα 79.66 έτη (77.1 για τους άνδρες και 82.37 για τις γυναίκες), ενώ το φάσμα ηλικιών από 0-14 είναι 14.3%, από 15-64 είναι 66.6% και άνω των 65 ετών, φθάνει το 19.1% (τα ποσοστά αυτά το 1971 ήταν αντίστοιχα 25.4%, 63.7% και 10.9%). Εκτιμάται ότι το 2025, ο πληθυσμός της Ελλάδος θα φθάνει τα 12 εκ., εκ των οποίων οι Έλληνες θα είναι της τάξεως των 8 εκ. και από αυτούς το 25% θα είναι ηλικίας άνω των 65 ετών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, το 2050 η αναλογία των παιδιών από 0-14 ετών θα είναι 13%, η αντίστοιχη των ηλικιών άνω των 65 ετών θα φθάσει το 32.1%, ενώ το ποσοστό του οικονομικά ενεργού πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών θα έχει κατέλθει στο 54,9%. Στην χώρα μας έχουμε ετησίως περί τις 100.000 γεννήσεις και περισσότερες από 200.000 αμβλώσεις. Στην έκθεση «Οικονομική και Δημογραφική Βιωσιμότητα του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος» του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), περιγράφεται το εφιαλτικό σενάριο καταρρεύσεως του ασφαλιστικού συστήματος (η υγιής σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχους είναι 4:1), παρά την είσοδο μεταναστών στην χώρα και την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής των Ελλήνων στο εργατικό δυναμικό της χώρας.

Λόγω των μειονεκτημάτων του συγχρόνου τρόπου ζωής (αμβλώσεις, αλκοόλ, άγχος, ναρκωτικά κ.λ.π.), υφίσταται μειωμένη δυνατότητα συλλήψεως (πάνω από 250.000 ζευγάρια δεν δύνανται να τεκνοποιήσουν ακόμη και με τεχνητή γονιμοποίηση). Η μείωση των γάμων, η αύξηση των διαζυγίων και η τεκνοποίηση σε μεγάλες ηλικίες ανακόπτουν δραστικά το ρυθμό των γεννήσεων. Αν και οι γυναίκες υπερτερούν (51.11% του πληθυσμού), αρνούνται να παντρευτούν άνδρες σε ορεινές περιοχές (π.χ. αγροτοκτηνοτρόφους), λόγω της αλλαγής των κοινωνικών προτύπων. Επιπλέον η ιδιωτική εργοδοσία πιέζει τις γυναίκες να μην παντρευτούν και αποκτήσουν τέκνα, για προφανείς λόγους.

Κυριότερες αιτίες τις υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού είναι η εγκατάλειψη παραδοσιακών ελληνικών προτύπων ζωής και υιοθέτηση νέων κοινωνικών προτύπων, η υποχώρηση των αξιών του γάμου, της οικογένειας και των τέκνων, η επαγγελματική ενασχόληση αμφοτέρων των γονέων, ο κοινωνικός ευδαιμονισμός, η τάση για οικονομική υπερεξασφάλιση, η γαλάρωση των ηθών, η στειρότης, η σωματική και ψυχική κόπωση, η υπερπροστασία των τέκνων, οι αμβλώσεις, η γήρανση του πληθυσμού, η μετανάστευση στο εξωτερικό, η αστυφιλία, η ανεργία, τα τροχαία ατυχήματα, τα ναρκωτικά καθώς και η εθνική και παγκόσμια ανασφάλεια. Ενδεικτικός της μείωσης του πληθυσμού μας είναι ο δείκτης γεννήσεων ανά 1000 κατοίκους, ο οποίος το 1935 ήταν 28.16 γεννήσεις, ενώ το 2005 ήταν 9.69. Η εικονική αριθμητική διατήρηση του πληθυσμού οφείλεται κυρίως στους μετανάστες και δεν αλλοιώνει την τραγική διαπίστωση ότι η δραστική μείωση του γηγενούς πληθυσμού, θέτει την χώρα σε υπαρξιακό αδιέξοδο (μη αναπλήρωση και διαιώνιση της φυλής μας, πλήρωση πληθυσμιακών κενών από μουσουλμάνους μετανάστες, μη αξιόμαχες ένοπλες δυνάμεις κ.λ.π.), εάν συνυπολογισθούν, η γεωγραφική της θέση, η επιβουλές γειτονικών κρατών και η έλλειψη συγγενικών λαών.

Από τους προαναφερθέντες παράγοντες οι οποίοι οδηγούν στην υπογεννητικότητα ο σημαντικότερος είναι το σύγχρονο αξιακό σύστημα και το πολιτιστικό μοντέλο του οποίου κυριότερα χαρακτηριστικά αποτελούν ο μαζικός καταναλωτισμός, η υποχώρηση του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας και η αποθέωση της

αντίληψης περί ατομικής ελευθερίας. Το σύνηθες οικονομικό επιχείρημα δεν δύναται να ερμηνεύσει το φαινόμενο των περιορισμένων γεννήσεων σε εύπορες οικογένειες σε σχέση με αντίστοιχες οικογένειες μικρότερας οικονομικής επιφάνειας. Η ελληνίδα μητέρα σήμερα θεωρεί ότι τα πολλά τέκνα αναστέλλουν την επαγγελματική της ανέλιξη και συνεπώς τις προσωπικές φιλοδοξίες της και την «κοινωνική της καταξίωση», αυξάνουν το κόστος πέραν των οικογενειακών δυνατοτήτων (συνυπολογίζονται οι βιοτικές, μορφωτικές και περιουσιακές ανάγκες των τέκνων αλλά και η αντίληψη περί οικογενειακής οικονομικής επάρκειας στην οποία περιλαμβάνεται η κατοικία, ο σύγχρονος εξοπλισμός του, το εξογικό, το αυτοκίνητο κ.λ.π.), στερούν την «ατομική ελευθερία» και «ποιότητα ζωής» της μητέρας (ελεύθερος χρόνος, σπουδές, διακοπές, αλλοιώσεις στην σωματική εμφάνιση) και δημιουργούν πλήθος καθημερινών προβλημάτων (π.χ. δυσχέρεια ανευρέσεως κατοικίας προς ενοικίαση, φύλαξη και ασφάλεια τέκνων, πολύωρη καθημερινή ενασχόληση για την διατροφή, την αγωγή και την ψυχαγωγία τους κ.λ.π.). Τις αντιλήψεις αυτές των υποψηφίων μητέρων ενισχύει η καταναλωτική κοινωνία μας η οποία δημιουργεί πλήθος κατ' επίφαση «αναγκών» και τα ΜΜΕ τα οποία προβάλλουν και επιβραβεύουν την «χειραφετημένη» γυναίκα η οποία έχει οριστικά απαλλαγεί από «μικροαστικές αντιλήψεις» και θέτει το «ατομικό δικαίωμα», όπως εγωκεντρικά αυτό ερμηνεύεται στις μέρες μας, σε απόλυτη προτεραιότητα. Τις αντιλήψεις αυτές της ελληνίδας μητέρας περί τεκνοποιήσεως ενισχύει και η πολιτική εξουσία με την έλλειψη εθνικού σχεδιασμού επί του θέματος αυτού, την ανακολουθία και αναξιοπιστία της (ψηφίζονται νόμοι και λαμβάνονται αποσπασματικά μέτρα τα οποία συχνά καταργούνται ή τροποποιούνται κατά το δοκούν με την εναλλαγή προσώπων ή κομμάτων στις εκάστοτε κυβερνήσεις).

Από τα 11εκ. κατοίκους, οι γηγενείς Έλληνες ανέρχονται στα 10.452.500 εκ. και οι υπόλοιποι είναι μετανάστες από Αλβανία (481.660), Βουλγαρία (43.980), Ρουμανία (25.375), Ουκρανία (19.785) Πακιστάν (15.800), Ρωσία (13.600), Γεωργία (13.255), Ινδία (10.045) και διάφορες άλλες εθνότητες (72.413). Στις εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να προστεθεί άγνωστος τεράστιος αριθμός λαθρομεταναστών οι οποίοι εισέρχονται αθρόως, κατά τα τελευταία έτη, κυρίως από τον Έβρο, το Αιγαίο και την Αλβανία. Οι κύριες εθνικότητες των λαθρομεταναστών συμπεριλαμβάνουν Αλβανούς, Πακιστανούς, Κούρδους, Αφγανούς, Ιρακινούς και υποσαχάριους Αφρικανούς (π.χ. Σομαλούς, Νιγηριανούς κ.λ.π.). Η χώρα μας είχε 813.353 μαθητές Δημοτικού το 1990, ενώ το 2000 έφθαναν τις 643.457 (170.000 λιγότεροι εντός δεκαετίας). Σύμφωνα με εκτιμήσεις, το 2031 οι αλλοδαποί μαθητές θα είναι της τάξεως των 600.000, ενώ οι αντίστοιχοι Έλληνες θα φθάνουν τις 300.000 περίπου.

Η εγκατάλειψη της περιφέρειας (έλλειψη κινήτρων, επενδύσεων, υποδομών κ.λ.π.), προέκάλυψε την πληθυσμιακή αποδυνάμωσή της ακόμη και σε περιοχές εθνικά ευαίσθητες όπως οι νήσοι του Αιγαίου και η Θράκη. Κατά συνέπεια η προ εικοσαετίας πολιτική φιλοδοξία εγκαταστάσεως στην ελληνική επαρχία των επαναπατρισθέντων ομογενών (Ποντίων, Βορειοηπειρωτών), δεν ήταν τίποτε άλλο από φραστικές πομφόλυγες άνευ αντικρίσματος, αφού ελλείψει ευκαιριών, την εγκατέλειπαν ακόμη και οι γηγενείς. Τελικώς τόσο οι επαναπατρισθέντες, όσο και οι αλλοεθνείς μετανάστες συσσωρεύθηκαν κατά πλειοψηφία στα αστικά κέντρα της χώρας και κυρίως στο λεκανοπέδιο Αττικής.

Πέραν των δυσχερειών αφομοιώσεως κυρίως των εκατοντάδων γιλιάδων Μουσουλμάνων ξένων μεταναστών, η χώρα μας διατρέχει επιπρόσθετους κινδύνους λόγω γειτνιάσεως με μουσουλμανικές χώρες ή χώρες με ισχυρές μουσουλμανικές μειονότητες, οι οποίες είτε απειλούν ευθέως την εθνική της κυριαρχία, είτε διατηρούν αλυτρωτικές βλέψεις εναντίον της. Η νομιμοποίηση των Μουσουλμάνων αυτών μεταναστών και κυρίως η απόκτηση από αυτούς της ελληνικής ιθαγένειας,

σε συνδυασμό με τα προλεχθέντα για το δημογραφικό εθνικό πρόβλημα και την δική τους υπεργεννητικότητα, σύντομα θα καταστήσει τους Έλληνες μειονότητα στην χώρα τους και θα ενισχύσει δραματικά τις διεκδικήσεις των γειτονικών κρατών.

Εάν ο συνδυασμός του δημογραφικού προβλήματος με την μετανάστευση δημιουργεί σημαντικές ανησυχίες για το ευρωπαϊκό μέλλον, στην Ελλάδα θα έπρεπε να δημιουργεί προ καιρού την εθνική επιθανάτιο αγωνία και τις ενστικτώδεις αντιδράσεις που γεννώνται αντανακλαστικά από το αίσθημα της συλλογικής αυτοσυντηρήσεως, σε κάθε υγιή κοινωνία. Αντ' αυτού παρατηρείται ανεξήγητη πολιτική αδράνεια καθώς και κοινωνική μοιρολατρεία και παθητικότητα η οποία προσομοιάζει με ασθενή ο οποίος έχοντας απωλέσει κάθε ικμάδα ζωτικότητας, αυτοπεποιθήσεως και θελήσεως για ζωή, έχει αφηθεί στον επικείμενο αργό θάνατο.

Η μη αναγωγή του θέματος «δημογραφικό/μετανάστευση» σε ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΠΙΒΙΩΣΕΩΣ και η προκλητικά υποτονική και προσχηματική αντιμετώπισή του (σε συνδυασμό με την μεταπολιτευτική απόλεια του αισθητηρίου ομιλίας της ελληνικής γλώσσας και γνώσεως της Ιστορίας μας από τις νεώτερες γενεές, ελέω διαδοχικών κυβερνήσεων και των διαρκών «οραματικών μεταρρυθμίσεων» του υπουργείου παιδείας), από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, δυνατόν να αποδοθεί σε μία από τις ακόλουθες αιτίες:

- *Πολιτική αφέλεια ισοδύναμη με την αντίστοιχη της Στρουθοκαμήλου.*
- *Μικρομματικός καιροσκοπισμός με βασικό γνώμονα το πολιτικό κόστος.*
- *Μη επικέντρωση της πολιτικής (εκουσίως ή ακουσίως) στην μοναδική αποστολή των πολιτικών εκπροσώπων του ελληνικού λαού που είναι η προάσπιση των ελληνικών Εθνικών Συμφερόντων και μόνο αυτών.*
- *Ανικανότητα του πολιτικού πολιτικού κόσμου η οποία επιτείνεται με την υιοθέτηση της θολής κοσμοπολιτικής, διεθνιστικής (και πάντως όχι εθνικής) ιδεολογικής συγχίσεως, από σημαντική μερίδα των μελών του ελληνικού κοινοβουλίου (Δεν είναι τυχαίο το προκλητικό γεγονός ότι πολιτικοί ταγοί και επιφανή πολιτικά στελέχη, κυρίως των κομμάτων εξουσίας, είναι μέλη λεσχών διεθνούς συνθέσεως και αγνώστου διοικήσεως, οι οποίες συνεδριάζουν με μυστική ατζέντα και κεκλεισμένων των θυρών. Μόνον αφελείς θα πίστευαν ότι τα συμφέροντα των λεσχών/οργανώσεων αυτών ταυτίζονται με τα αμιγώς εθνικά συμφέροντα).*
- *Συνδυασμός των ανωτέρω.*

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΣΕ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

Προβάλλοντας την τρέχουσα δημογραφική κατάσταση, διαφαίνεται ότι το ευρωπαϊκό ποσοστό επί του παγκοσμίου πληθυσμού θα εξακολουθήσει να μειώνεται. Η φυσική αύξηση του ευρωπαϊκού πληθυσμού θα είναι αρνητική από το 2015 (περισσότεροι θάνατοι από γεννήσεις), ενώ ο συνολικός ευρωπαϊκός πληθυσμός θα εξακολουθήσει να αυξάνεται (λόγω μεταναστεύσεως) έως το 2025, μετά το οποίο θα αρχίσει η επιταχυνόμενη πτώση του. Σύμφωνα με προβλέψεις των Ηνωμένων Εθνών, ο ευρωπαϊκός πληθυσμός θα αυξηθεί από 472 εκ. το 2005, σε 478 εκ. το 2025, ενώ το 2050 θα ανέρχεται στα 462 εκ.. Η μείωση του πληθυσμού, περί το έτος 2050, θα είναι μεγαλύτερη στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη, καθώς και στην Γερμανία.

Η πολιτική της πολυπολιτισμικότητας την οποία μέχρι στιγμής εφαρμόζει η Ευρώπη, διευκολύνει την εντός των κρατών της δημιουργία εθνικών και πολιτισμικών θυλάκων μεταναστών, απροθύμων να ενσωματωθούν και να υιοθετήσουν τις ευρωπαϊκές αργές και αξίες. Η εξέλιξη αυτή προκαλεί κοινωνική αντιπαλότητα και ανταγωνισμό μεταξύ ομάδων διαφορετικής πολιτισμικότητας εντός ενός κράτους και δυναμιτίζει την κοινωνική του συνοχή, κυρίως μάλιστα όταν οι διαφορές υποδαυλίζονται και ενισχύονται από κέντρα εκτός Ευρώπης. Είναι ήδη γνωστό ότι οι μουσουλμανικές κοινότητες εντός της Ευρώπης δέχονται ισχυρές επιδράσεις του ριζοσπαστικού Ισλάμ και διατηρείται διαρκής, πολυεπίπεδη και σύνθετη επικοινωνία με αριθμό Ισλαμικών χωρών ανά τον κόσμο.

Ένα βασικό θέμα που θα πρέπει να απασχολεί την Ε.Ε., είναι ο απαιτούμενος αριθμός μεταναστών για την αναπλήρωση του φθίνοντος ενεργού πληθυσμού. Εάν υποτεθεί μηδενική μελλοντική μετανάστευση, ο ενεργός ευρωπαϊκός πληθυσμός θα μειωθεί κατά 26 εκ. από το 2005 έως το 2025 και κατά 66 εκ. από το 2005 έως το 2050. Τυχόν αναπλήρωση του κενού με μετανάστες θα απαιτούσε 1.3 εκ. ενεργούς μετανάστες ετησίως από το 2005 έως το 2025 και 1.6 εκ. από το 2025 έως το 2050. Δεδομένου ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων μόνο το 70% των εισερχομένων μεταναστών ευρίσκονται σε ηλικία εργασίας, οι απαιτούμενοι μετανάστες θα έφθαναν τα 2.0 εκ. ετησίως για την περίοδο 2005 – 2025 και 2.3 εκ. ετησίως από 2025 – 2050. Συνεπώς από το 2005 έως το 2050 θα απαιτούντο συνολικά 95 εκ. μετανάστες στην Ε.Ε. και με δεδομένη την δημογραφική ευρωπαϊκή συρρίκνωση, ο αριθμός αυτός ευρίσκεται σαφώς εκτός των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων αφομοιώσεώς του. Κάθε ευρωπαϊκή χώρα με ρυθμό γεννητικότητας κάτω του ορίου αναπληρώσεως (2.1), όπως συμβαίνει στις μέρες μας, υποδεχόμενη συστηματικά μετανάστες, οι οποίοι μάλιστα αναπαράγονται με υψηλούς ρυθμούς, είναι μαθηματικώς βέβαιοι ότι τελικώς θα διαμορφώσει ένα πληθυσμό ξένων οι οποίοι σύντομα θα αποτελέσουν πλειοψηφία και τελικά θα κυριαρχήσουν ολοκληρωτικά.

Η ελληνική κοινή γνώμη η οποία αδυνατεί να παρακολουθήσει την διακύμανση των δημογραφικών δεικτών, δεν συνειδητοποιεί την δαμόκλειο σπάθη της δημογραφικής καταρρεύσεως και τόσο το κράτος όσο και τα ΜΜΕ εκουσίως ή ακουσίως συντηρούν την άγνοια αυτή, με συνέπεια η επί δεκαετίες μη πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος να μην επιφέρει κοινωνικές αντιδράσεις με ανάλογο πολιτικό κόστος. Το μεταναστευτικό ρεύμα στην χώρα μας έχει αμβλύνει τις επιπτώσεις του δημογραφικού προβλήματος και ανέβαλε την οφειλομένη εθνική αντίδραση. Η κοινή γνώμη υπό την αποπροσανατολιστική καθοδήγηση των πολιτικών κομμάτων και των ΜΜΕ, επικαλούμενων διεθνιστικές και ανθρωπιστικές απόψεις, δεν έχει αντιληφθεί ότι οι

μετανάστες δημιουργούν μη αναστρέψιμο καθεστώς αλλοιώσεως της συνθέσεως του πληθυσμού, καθώς και της φυσιογνωμίας του.

Οι Έλληνες ήδη βιώνουν τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές επιπτώσεις της μαζικής μεταναστεύσεως όπως προστριβές στην αγορά εργασίας, αύξηση εισφοροδιαφυγής, αύξηση της βαρείας εγκληματικότητας (φόνοι, ληστείες, βιασμοί, διακίνηση ναρκωτικών και όπλων, εμπόριο γυναικών, παραγαράξεις κ.λ.π) και παραβατικότητας, ενώ παράλληλα έχουν αυξηθεί ασθένειες όπως ηπατίτιδα Β, ηπατίτιδα C, φυματίωση, τροπικές ασθένειες, έιτζ κ.λ.π..

Κατά τα επόμενα έτη οι πολυπληθείς μετανάστες και κυρίως οι απόγονοί τους, διατηρώντας τα δικά τους εθνοθησκευτικά χαρακτηριστικά (κυρίως οι Αφροασιάτες μουσουλμάνοι), θα διεκδικήσουν επαγγελματική και κοινωνική αναβάθμιση, καθώς και συμμετογή στα κοινά, δημιουργώντας έτσι κοινωνικές πολώσεις και τριγμούς στην κοινωνική συνοχή (σε συνδυασμό με την πληθυσμιακή εθνική συρρίκνωση, την οικονομική δυσπραγία και την ανεργία). Θα ήταν εύκολο για τον ελληνικό λαό να αντιληφθεί με απλή παρουσίαση μετριοπαθών υπολογισμών, ότι εάν δεν αντιδράσει άμεσα, τα εγγόνια του θα ζούν ως μειονότητα σε μία πατρίδα που κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά, δεν θα θυμίζει σε τίποτε την Ελλάδα του χθες, ενώ σε εθνικό επίπεδο θα την νέμονται γείτονες, ξένα κέντρα και Μεγάλες Δυνάμεις, οι οποίοι μεταξύ άλλων θα χρησιμοποιούν, καθοδηγούν και ποδηγετούν τις τεράστιες αναφομοιώτες μεταναστευτικές μάζες του εσωτερικού, για την εξυπηρέτηση των εθνικών τους συμφερόντων.

Έχει διαφανεί διαχρονικά ότι οι μουσουλμανικές κοινωνίες δεν αφομοιώνονται αλλά αντιθέτως δημιουργούν ιδιαίτερους κοινωνικούς και πολιτιστικούς ταχέως διευρυνόμενους (λόγω γεννήσεων) θύλακες, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με τα δυτικά πρότυπα και αξίες. Έχει έμπρακτα αποδειχθεί ότι ακόμη και σε φερόμενες ως «ήπιες» μουσουλμανικές μειονότητες, δεν υπάρχουν δομές και ανασχετικοί μηχανισμοί παρεμποδίσεως και απομονώσεως των φανατικών και ακραίων υποστηρικτών του Ισλάμ.

Η Τουρκία, έχει ήδη διοχετεύσει περί τα 3 εκ. Τούρκων μεταναστών στην Ευρώπη. Το εργατικό δυναμικό της αναμένεται ότι θα αυξηθεί από τα 35 εκ. σήμερα στα 47 εκ. το 2025 και στα 51 εκ. το 2050. Ενδεχόμενη είσοδος της Τουρκίας στην Ε.Ε. θα αυξήσει τεχνητά τον ευρωπαϊκό δείκτη γεννητικότητας αλλά θα συντελέσει καθοριστικά στην αλλοίωση των πολιτιστικών γνωρισμάτων που την χαρακτηρίζουν. Υπάρχει υψηλή πιθανότητα να δικαιωθεί ο πρώην Πρόεδρος της Τουρκίας Τουργκούτ Οζάλ, ο οποίος υποστήριζε ότι «Δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο». Το 1930 οι πληθυσμοί Ελλάδος Τουρκίας ανήρχοντο σε 6.2 και 13.6 εκ. αντίστοιχα. Σήμερα (μετά δύο γενεές) οι πληθυσμοί έχουν διαμορφωθεί σε 10.2 και 70 εκ.. Το 2030 ο ελληνικός πληθυσμός θα είναι μικρότερος των 8 εκ. και ο αντίστοιχος τουρκικός θα εγγίζει τα 100 εκ.. Ανάλογη αύξηση γεννητικότητας έχει και η αναθεωρητική Αλβανία η οποία από τα 1.2 εκ το 1945, τώρα είναι περισσότερο από 3.5 εκ., ενώ οι Αλβανοί των Τιράνων, του Κοσσόβου και Τετόβου μαζί ξεπερνούν τα 6.5 εκατομμύρια (οι πληθυσμιακές εξελίξεις του Κοσσόβου, μεταξύ Σέρβων και Αλβανών και οι επιπτώσεις τους, θα έπρεπε να μας απασχολούν ιδιαίτερα).

Είναι γνωστό το γεγονός των υπαρκτών εθνικών απειλών, με κυριώτερη την τουρκική απειλή η οποία αμφισβητεί την εθνική μας κυριαρχία και διεκδικεί απερίφραστα τμήματα της εθνικής μας επικράτειας. Ο πυρήνας της μαχητικής ικανότητας των Ενόπλων μας Δυνάμεων και του αποτρεπτικού ρόλου των, είναι το έμφυχο δυναμικό τους το οποίο προέρχεται από την στράτευση των νέων που γεννούν οι Ελληνίδες μητέρες. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι νέοι που γεννήθηκαν το 1978 (κλάση 1999) ήταν 89.208, ενώ αυτοί που γεννήθηκαν το 2000 (κλάση 2021) είναι μόνο 50.719 (μείωση κατά 38.489, εντός 20ετίας). Στο παράδειγμα αυτό θα πρέπει να συνυπολογισθούν οι μειώσεις θητείας, οι αναβολές λόγω σπουδών και υγείας, οι ανυποταξίες (κυρίως εξωτερικού), καθώς και η δυσανάλογη αύξηση πληθυσμού των χωρών που συνιστούν εθνική απειλή η οποία στα επερχόμενα έτη θα καταστεί συντριπτική. Η πλήρης αντικατάσταση στρατιωτών θητείας με μονίμους ΕΠΟΠ και ΕΠΥ (των οποίων η εξειδίκευση και εμπειρία δεν υποτιμάται), εκτιμάται ότι δεν λύνει το πρόβλημα διότι και οι μόνιμοι μεγαλώνουν ηλικιακά, επιβαρύνουν οικονομικά τον κρατικό προϋπολογισμό και κυρίως αποκόπτουν τις Ε.Δ. από τον ελληνικό λαό (μισθοφορικό καθεστώς), με αποτέλεσμα η εκπλήρωση της υψηλής αποστολής των Ε.Δ., να μην θεωρείται εθνική υπόθεση όλης της κοινωνίας, με ενεργό συμμετοχή αυτής. Επιπλέον η μειωμένη θητεία επηρεάζει δυσμενώς την εφεδρεία των Ε.Δ., ενώ η αστυφιλία ερημώνει τις παραμεθόριες περιοχές και προκαλεί μείζονα προβλήματα στην επιστράτευση των μονάδων στα σύνορα οι οποίες επωμίζονται το κύριο βάρος του αγώνος κατά την αρχική σύγκρουση.

Οι αρνητικές επιδράσεις της υπογεννητικότητας στην χώρα μας είναι πολλαπλές, αλληλοσυνδεόμενες και πολλών κατηγοριών. Επιγραμματικά αναφέρονται οι πλέον σημαντικές:

- *Συνεχής γήρανση πληθυσμού και από κάποιο κρίσιμο σημείο και μετά, μη αναστρέψιμη.*
- *Πληθυσμιακά κενά στην επικράτεια και ιδιαίτερα σε παραμεθόριες περιοχές (π.χ. οι γεννήσεις σε Λέσβο, Χίο, Σάμο το 1971 ήταν 1564, 855, 548 αντίστοιχα, ενώ το 1999 ανήρχοντο στις 962, 449, και 331).*
- *Αύξηση πιθανότητας γειτονικών διεκδικήσεων και συγκρούσεων με παράλληλη απομείωση της μαχητικής ικανότητας των Ε.Δ..*
- *Ανεπαρκές εργατικό δυναμικό, δυσανάλογη αύξηση λόγου εργαζομένων και συνταξιούχων με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Ο Γάλλος δημοσιογράφος διετύπωσε το γεγονός αυτό επιγραμματικά: «Χωρίς παιδιά σήμερα, χωρίς σύνταξη αύριο».*
- *Μικρή εσωτερική φορολογική και καταναλωτική βάση με διαρκώς επιδεινούμενες οικονομικές επιπτώσεις (π.χ. η αγορά της Τουρκίας των 80 εκ. είναι περισσότερο ελκυστική από την ελληνική των 10 εκ.)*
- *Ισχυρό κίνητρο για μαζική λαθρομετανάστευση.*
- *Σταδιακή απώλεια της ελληνικής πολιτιστικής κουλτούρας και ελληνικής αυτοσυνειδήσεως, με κίνδυνο οριστικής εξαλείψεως του ελληνισμού.*

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι κυριότερες στρατηγικές προσωρινής και αμέσου αντιμετώπισης των φαινομένων της γηράνσεως του ευρωπαϊκού πληθυσμού και της μείωσης του γηγενούς ενεργού πληθυσμού συνοψίζονται στα ακόλουθα και ασφαλώς η εφαρμογή μίας εξ αυτών δεν αναιρεί την εφαρμογή των υπολοίπων :

- *Υψηλότερος ρυθμός συμμετοχής ενεργού πληθυσμού και κυρίως γυναικών. Η λύση αυτή προϋποθέτει κατάλληλη αύξηση των υποδομών φροντίδας μικρών τέκνων (παιδικοί σταθμοί, ολοήμερα σχολεία, μεταφορές κ.λ.π.).*
- *Μεγαλύτερες ηλικίες συνταξιοδότησεως και αναλόγως του προσδοκίμου ορίου ζωής. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2003, η απασχόληση των ηλικιών από 65 – 74 ετών στην Ευρώπη έφθανε το 5.6%, ενώ στις Η.Π.Α. το 18.5%.*
- *Κατάλληλη μεταναστευτική πολιτική. Είναι γεγονός ότι από τα 1.7 περίπου εκατομμύρια εισερχομένων μεταναστών ετησίως στην Ευρώπη, ελάχιστο ποσοστό πληρεί τις εργασιακές απαιτήσεις των χωρών υποδοχής, από πλευράς μορφωτικής υποδομής, εξειδικεύσεως και δεξιοτήτων. Ήδη κάποιες χώρες όπως η Γαλλία και Αγγλία έχουν τροποποιήσει κατάλληλα την νομοθεσία τους προκειμένου να δέχονται κατά προτεραιότητα τους μετανάστες οι οποίοι πληρούν τα σχετικά κριτήρια.*

Εάν η ροή μεταναστών προς την Ευρώπη συνεχισθεί με τους τρέχοντες έστω ρυθμούς και η ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική δεν μεταβληθεί, είναι προφανής μία αυξανόμενη και τελικά μη αναστρέψιμη μετάβαση σε ένα ευρωπαϊκό πληθυσμό ξένης προελεύσεως πολύ πριν από την λήξη του 21ου αιώνα με ότι αυτό συνεπάγεται για τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό όπως τον γνωρίζουμε (Δυτικές πολιτιστικές και κοινωνικές κατακτήσεις, αξίες και πρότυπα).

Η Ιστορία καταρρίπτει τις θεωρίες «διανοουμένων» περί πολυπολιτισμικών κρατών και κοινωνιών, αφού κατά το παρελθόν μόνο ταραχώδεις πολυπολιτισμικές αυτοκρατορίες υπήρξαν και αυτές δεν διακυβερνήθηκαν δημοκρατικά αλλά με σιδηρά πυγμή. Χώρες όπως οι Η.Π.Α., δίχως μακράιων ιστορία και συσταθείσες από μετανάστες, αποτελούν διαφορετική περίπτωση. Ακόμη πάντως και στις εν λόγω χώρες κοινοί συνεκτικοί δεσμοί όπως το Δυτικό σύστημα αξιών, η Αγγλική γλώσσα και η καλλιέργεια εθνικής συνειδήσεως, απαιτούνται και επιβάλλονται.

Οι ουτοπικές «πολυπολιτισμικές» απόψεις είτε προέρχονται από αφελείς εξωραϊσμούς υπαρκτών προβλημάτων, είτε από δόλιους σχεδιασμούς (το πιθανότερο), με χρήση εύπεπτων συνθημάτων όπως «κοινωνία χωρίς σύνορα», «πανανθρώπινα δικαιώματα», «παγκόσμια διακυβέρνηση», «πλανήτης αυτόνομων πολιτών», «διεθνής συνοχή προλεταρίων» κ.λ.π.. Η δημιουργία «πολυπολιτισμικών κοινωνιών» φαίνεται ότι με την πάροδο του χρόνου αποβαίνει υπέρ των μεταναστών και θέτει σε κίνδυνο τα Δυτικά κερτημένα. Κατά συνέπεια η Ευρώπη, για λόγους αυτοσυντηρήσεως, θα πρέπει να εφαρμόσει ολοκληρωμένη μεταναστευτική στρατηγική και να λάβει τάχιστα μέτρα ενσωματώσεως των μεταναστών στις τοπικές φιλοξενούσες κοινωνίες, τα οποία θα αποτελούν και απαραίτητη προϋπόθεση παραμονής τους σε ευρωπαϊκά κράτη (κατ’

ελάχιστον εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας με μουσουλμανικά κράτη). Επιπλέον η Ευρώπη θα πρέπει να ελέγξει το φαινόμενο της μεταναστεύσεως τόσο ποσοτικά (ποσοστά ανά ευρωπαϊκό κράτος), όσο και ποιοτικά (εξειδίκευση μεταναστών αναλόγως ευρωπαϊκών αναγκών και βαθμού αφομοιωσιμότητας). Πέραν των κατασταλτικών μέτρων κατά της ισλαμικής τρομοκρατίας, η Δύση θα πρέπει να προβεί σε συστηματική και εκτεταμένη εκστρατεία καταπολεμήσεως της ιδεολογίας του ακραίου Ισλάμ που αποτελεί το αντίπαλο Κέντρο Βάρους. Τέλος για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ευρωπαϊκής υπογεννητικότητας, ισχύουν οι προτάσεις που ακολουθούν για την περίπτωση της Ελλάδος.

Η μετανάστευση στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μόνο με ανθρωπιστικά κριτήρια και με οικονομικούς όρους οφέλους (και αυτοί είναι συζητήσιμοι). Στην μεταναστευτική πολιτική θα πρέπει να συνυπολογίζονται οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην εθνική κυριαρχία, την κοινωνική συνοχή, τις Ένοπλες Δυνάμεις, την εγκληματικότητα και τα πάσης μορφής ζωτικά συμφέροντα των γηγενών ελλήνων πολιτών. Η χώρα μας θα πρέπει να καθορίσει το ταχύτερο ποσοτικά (μέγιστος αποδεκτός αριθμός) και ποιοτικά (εξειδίκευση, ηλικίες, αναμενόμενος βαθμός ενσωματώσεως στην κοινωνία κ.λ.π.) κριτήρια υποδοχής μεταναστών. Η ελληνική ιθαγένεια θα πρέπει να χορηγείται με αυστηρότατα κριτήρια (και πάντως αυστηρότερα από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο, λόγω εθνικής και γεωγραφικής ιδιαιτερότητας).

Τα ελληνικά κόμματα εξουσίας, προωθούν (έστω και υπό προϋποθέσεις) την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. και πιέζουν προς τούτο τους υπολοίπους διστακτικούς ευρωπαίους, οι οποίοι απορούν με την εμμονή του θύματος επ ωφελεία του θύτου, ο οποίος απαγορεύει επ' απειλή πολέμου την άσκηση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και διακηρύσσει ευθέως τις αναθεωρητικές του προθέσεις. Ουδείς Έλληνας πολιτικός εξ αυτών βεβαίως δεν έχει εξηγήσει επαρκώς κατά ποίον τρόπο μία ευρωπαϊκή Τουρκία θα αποστεί των φιλοδοξιών και του αναθεωρητισμού της (διαδραματίζουσα κεντρικό πλέον ρόλο στην Ευρώπη και απουσία θεσμικών ευρωπαϊκών εγγυήσεων), καθώς και το τρόπο με τον οποίο θα αποτραπεί μία ειρηνική πληθυσμιακή και οικονομική εισβολή στις ευαίσθητες αραιοκατοικημένες παραμεθόριες περιοχές μας.

Η σύγχρονη ελληνίδα δεν πρόκειται να δημιουργήσει πολυμελή οικογένεια με επιχειρήματα του τύπου «ενίσχυση του εργατικού δυναμικού», «κίνδυνος περικοπής συντάξεων», «διατήρηση και ενίσχυση των Ε.Δ.» κ.λ.π.. Το βασικό ζητούμενο είναι η αλλαγή του αξιακού μας συστήματος με έμφαση στην συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή έναντι του επικρατούντος ατομικισμού, ανταγωνισμού, μείωσης του αισθήματος ασφαλείας και ελλείψεως οράματος για το μέλλον. Η αλλαγή αυτή θα πρέπει να συνοδεύεται από την λήψη οικονομικών σχετικών μέτρων επικουρικού χαρακτήρος. Η ελληνίδα θα τεκνοποιεί όταν εξασφαλισθούν κατ' ελάχιστον οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- **1. Δημιουργία Υφυπουργείου στο Υπουργείο Εσωτερικών για την εκπόνηση και εφαρμογή μακροπρόθεσμου εθνικού στρατηγικού σχεδίου για το Δημογραφικό και την στήριξη της ελληνικής οικογένειας πολυτέκνων.**
- **2. Δημιουργία διαρκούς διακομματικής επιτροπής ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, εμπλουτισμένης με προσωπικότητες από τον χώρο της επιστήμης, της αγοράς και των πολυτέκνων οικογενειών, με σκοπό την παρακολούθηση εφαρμογής των εκάστοτε σχετικών μέτρων και την δυναμική υποβολή προτάσεων βελτιώσεως ή αλλαγής αυτών, αναλόγως με τα μετρούμενα αποτελέσματα.**
- **3. Εκπόνηση εθνικού σχεδίου οικονομικής αναπτύξεως της χώρας (ιδιαίτερα της περιφέρειας) και διακομματική εφαρμογή αυτού, για την οικονομική ανάκαμψη, την μείωση της ανεργίας, την συγκράτηση πληθυσμού στην περιφέρεια και την μείωση διαρροής της νεολαίας στο εξωτερικό.**

- 4. Χωροταξικός σχεδιασμός της χρήσεως γης, αναδασμός και ενίσχυση των αγροτών για επαύξηση των εκτάσεών τους.
- 5. Δημιουργία επάρκειας ολοήμερων βρεφοκομικών και παιδικών σταθμών για έλληνες πολίτες (πρόβλεψη λειτουργίας κατά τους θερινούς μήνες, λόγω εργασίας γονέων)
- 6. Ίδρυση νεογνολογικών κέντρων και συμβουλευτικών σταθμών εγκύου στην περιφέρεια.
- 7. Δωρεάν τοκετός ελληνίδων από το τρίτο τέκνο και μετά. Επιδότηση διαδικασίας τεχνητής γονιμοποίησης (μέχρι κάποιου αριθμού προσπαθειών).
- 8. Απαλλαγή φόρου ιδιοκατοικήσεως, πρώτης κατοικίας, γονικής παροχής και κληρονομιάς, για ελληνικές πολυμελείς οικογένειες και αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος. Χορήγηση ευνοϊκών δανείων για απόκτηση πρώτης κατοικίας με κλιμακούμενες φοροαπαλλαγές αναλόγως του αριθμού τέκνων και του οικογενειακού εισοδήματος.
- 9. Απαλλαγή φόρου καταναλώσεως, για αυτοκίνητα έως 2000 κ.ε., για ελληνικές οικογένειες τεσσάρων και άνω τέκνων, αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος.
- 10. Δωρεάν ιατρική περίθαλψη για κάθε τέκνο πολυμελούς ελληνικής οικογενείας, μέχρι την ενηλικίωσή του, στα δημόσια νοσοκομεία.
- 11. Επίδομα από το τρίτο τέκνο και μετά (με αύξουσα κλίμακα) στους έλληνες πολίτες, έως την ενηλικίωσή του και αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος.
- 12. Μερική επιδότηση ιδιοκτητών οι οποίοι ενοικιάζουν τις κατοικίες τους σε πολυμελείς ελληνικές οικογένειες.
- 13. Να διανέμονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, βασικά τρόφιμα στις πολύτεκνες ελληνικές οικογένειες, αναλόγως του εισοδήματός των.
- 14. Συνυπηρέτηση συζύγων πολυμελών οικογενειών.
- 15. Στήριξη μονογονεϊκών ελληνικών οικογενειών και ανύπαντρων ελληνίδων μητέρων καθώς και κοινωνική τους αποδοχή (προσαρμογή στα νέα κοινωνικά δεδομένα).
- 16. Επιπλέον μοριοδότηση στους διαγωνισμούς ΑΣΕΠ για την πρόσληψη στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στο ένα από τα τέσσερα τέκνα ή στα δύο από τα πέντε τέκνα πολυμελών οικογενειών.
- 17. Κλιμακωτή αύξηση πλασματικού χρόνου υπηρεσίας στον πολύτεκνο γονέα, με ευμενή επίπτωση στον μισθό και την σύνταξή του.
- 18. Κίνητρα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις για πρόσληψη πολυτέκνων γονέων, με ανάλογες φοροαπαλλαγές.

- 19. Σειρά εκπτώσεων σε οργανισμούς κοινής ωφελείας και μέσων μεταφοράς, για πολύτεκνες οικογένειες.
- 20. Ειδικά κίνητρα εγκαταστάσεως πολυτέκνων Ελλήνων σε παραμεθόριες περιοχές (δάνεια, κατοικία κ.λ.π.)
- 21. Προτεραιότητα σε τέκνα πολυτέκνων ελληνικών οικογενειών στην παροχή δημοσίων υποτροφιών, εφ' όσον ασφαλώς πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις επιδόσεων.
- 22. Έκπτωση από φόρο εισοδήματος, δωρεών προς σωματεία Ελλήνων πολυτέκνων.
- 23. Φορολογική επιβάρυνση ατέκνων, όσο αυτοί ευρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία (με εξαίρεση τους έχοντες υιοθετήσει τέκνα).
- 24. Απλοποίηση και επιτάχυνση διαδικασιών υιοθετήσεως τέκνων από Έλληνες γονείς, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό της χώρας.
- 25. Δημιουργία «Δημογραφικού Ταμείου», το οποίο θα χορηγεί τα νομοθετημένα επιδόματα μόνο στους Έλληνες υπηκόους. Η χορήγηση επιδομάτων μέσω ασφαλιστικών ταμείων είναι λανθασμένη, αφού από αυτήν ωφελούνται κυρίως οι αλλοδαποί οι οποίοι συνήθως υπερβαίνουν τα τρία παιδιά. Τα έσοδα του ταμείου θα πρέπει να ενισχύονται και από εράνους στο εσωτερικό και εξωτερικό (π.χ. ομογένεια), εκτός προϋπολογισμού.
- 26. Να εξετάζονται ευνοϊκά οι μεταγραφές ελλήνων φοιτητών ΑΕΙ και ΤΕΙ, μελών πολυμελών ελληνικών οικογενειών σε κοινό τόπο φοιτήσεως.
- 27. Νομοθετικά και ηθικά εμπόδια στις εκτρώσεις (π.χ. υποχρέωση υποψηφίας ελληνίδας μητέρας να αντληφθεί με την βοήθεια της επιστήμης, τον ζωντανό οργανισμό που φέρει και να της δίδεται χρόνος για δεύτερη σκέψη ή οι εκτρώσεις να επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις κινδύνων υγείας ή σημαντικών κοινωνικών και ψυχολογικών επιπτώσεων, όπως επί παραδείγματι ο βιασμός).
- 28. Συστηματική εκστρατεία μειώσεως τροχέων ατυχημάτων.
- 29. Διαμόρφωση εκπαιδευτικής ύλης όλων των βαθμίδων του Υπουργείου Παιδείας κατά τρόπο που να προβάλλονται τα πολλά παιδιά και η αγωγή τους, ως πηγή ουσιαστικής δημιουργίας, προσφοράς, χαράς και ευτυχίας.
- 30. Υποχρεωτική στράτευση ανδρών και γυναικών, αμέσως μετά την συμμετοχή τους στις Πανελλήνιες εξετάσεις για μία ή δύο φορές (18 - 19 ετών). Οι γυναίκες ειδικότερα να έχουν την εναλλακτική επιλογή της κοινωνικής θητείας, ίσης διάρκειας, μετά την βασική στρατιωτική εκπαίδευση.
- 31. Επιπλέον διευκολύνσεις σε πολύτεκνες οικογένειες στρατιωτικών, λόγω της ιδιομορφίας και των αντιξοοτήτων του λειτουργήματός των (π.χ. μη ύπαρξη ωραρίου, μη συνδικαλιστική εκπροσώπηση, συχνές μεταθέσεις, επιβαρύνσεις και απουσίες κ.λ.π.).
- 32. Αποαστικοποίηση μέσω σειράς μέτρων και κινήτρων για την περιφέρεια.

- 33. Επίκληση εθνικού αισθήματος ευθύνης των ΜΜΕ (και πέραν των στενών εμπορικών υπολογισμών κόστους/οφέλους), ως καθοριστικών διαμορφωτών της κοινής γνώμης, προκειμένου να προβάλλουν, επιβραβεύουν και σέβονται την πολύτεκνη μητέρα (εργαζόμενη ή μη), η οποία υπερβαίνουσα την εγωπάθεια και την αυταρέσκεια και δίχως να εγκαταλείπει τα ατομικά της κεκτημένα, υπηρετεί την ζωή (υψίστη πρόκληση), γεννώντας έλληνες πολίτες με ανάλογη ανατροφή και αγωγή. Επιπλέον τα ΜΜΕ θα πρέπει να επισημαίνουν συστηματικά τους κινδύνους της υπογεννητικότητας, των εθνικών απειλών και των επιπτώσεων από την μείωση της μαχητικής ικανότητας των Ε.Δ.
- 34. Διατήρηση και αύξηση εμπλοκής της Εκκλησίας στο κοινωνικό έργο ενισχύσεως των πολυμελών χριστιανικών ελληνικών οικογενειών, με συστηματικές ενέργειες, άμεσα αντιληπτές από αυτές.
- 35. Συστηματική ενημέρωση κοινής γνώμης, με την βοήθεια της στατιστικής επιστήμης, για το γεγονός ότι τα τέκνα πολυμελών οικογενειών ενδεχομένως εκκινούν με οικονομικό μειονέκτημα, το οποίο όμως υπερκαλύπτεται από την αδελφική αλληλεγγύη, αγάπη και άμιλλα, που τα καθιστά ψυχικώς ευσταθή και μαχητικά.
- 36. Αυστηροποίηση του Νόμου περί ιθαγένειας, πλέον του μέσου όρου των αντιστοιχών της Ε.Ε., λαμβανομένων υπ' όψη των ιδιομορφιών της χώρας (π.χ. ανισοβαρής αναλογία μεταναστών και γηγενών, επιβουλές γειτόνων ιδίου θρησκευόμενου κ.λ.π.), με βασικά κριτήρια την ουσιαστική υιοθέτηση της γλώσσας, παιδείας και πολιτιστικής αντιλήψεως, πρακτικής και συμπεριφοράς της φιλοξενούσας χώρας.
- 37. Πάταξη λαθρομεταναστεύσεως με σειρά μέτρων ασφαλείας και αντικινήτρων παραμονής.
- 38. Καθορισμός ανωτάτου ορίου μεταναστών και θέσπιση κριτηρίων εισαγωγής, βάσει των αναγκών, αντιστοιχού επαγγελματικής εξειδίκευσεως αυτών και εκτιμώμενου βαθμού εντάξεως αυτών στην ελληνική κοινωνία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Διανύουμε εποχή παγκοσμίων δυναμικών εξελίξεων και μεταβατικής περιόδου του διεθνούς περιβάλλοντος. Τα παγκόσμια οικονομικά, ενεργειακά, τεχνολογικά, στρατιωτικά, κοινωνικά και οικολογικά μεταβλητά δεδομένα συνθέτουν ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον στο οποίο νέες πλανητικές δυνάμεις αναδύονται. Στην κομβική αυτή στιγμή, η εξαρτώμενη ενεργειακά Ευρώπη, δίχως κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα, δίχως ολοκληρωμένη στρατηγική για τον διεθνή ρόλο της, δεν έχει αποφασίσει οριστικά ούτε για τα όρια της διευρύνσεως αυτής (οριστικά σύνορα), ούτε για τον βαθμό εμβαθύνσεώς της (ομοσπονδία με ισχυρό κέντρο και ενιαία φωνή ή χαλαρή Ευρώπη 27 ανεξαρτήτων κρατών).

Πέραν του πλέγματος των ανωτέρω προβλημάτων, η Ευρώπη αντιμετωπίζει μέγιστο κίνδυνο εσωτερικής της αλώσεως από τον συνδυασμό του οξέος δημογραφικού της προβλήματος και της αθρόας μεταναστεύσεως, στο εσωτερικό της, μουσουλμανικών κυρίως μαζών οι οποίες δεν εντάσσονται στην φιλοξενούσα αυτές κοινωνία και δεν υιοθετούν τις αρχές και αξίες της. Η Ε.Ε. οφείλει να συνεγερθεί πάραυτα και να αποφασίσει δεόντως σε πολιτικό και στρατηγικό επίπεδο,

λαμβάνοντας κατάλληλη δέσμη μέτρων τόσο για το δημογραφικό της πρόβλημα, όσο και για την μετανάστευση.

Το σημερινό δυτικό κοσμικό κράτος, έχοντας διαμορφωθεί από τις δημοκρατικές αρχές και την έννοια της δικαιοσύνης της αρχαίας Ελλάδος, του νομικού και διοικητικού ρωμαϊκού συστήματος, του χριστιανισμού, του ανθρωπισμού και του διαφωτισμού, αποτελεί ίσως παγκοσμίως, το πλέον ανεκτικό, προστατευτικό και φιλικό περιβάλλον προς κάθε ξένη και διαφορετική πληθυσμιακή κοινότητα στο εσωτερικό του. Το γεγονός αυτό άλλωστε αποτελεί τον μαγνήτη έλξεως των ξένων μεταναστών. Θα πρέπει εν τούτοις κάποτε να τεθούν και να καθορισθούν όρια, αποφάσεις, συμπεριφορές και ενέργειες μεταξύ «ξеноφοβίας» και «εθελουσίας αυτοκαταστροφής». Ο στιγματισμός και η ανέξοδη κατάταξη αυτών που ανησυχούν και επισημαίνουν γεγονότα αδιαμφισβήτητα, σε ακραίους πολιτικούς χώρους, επιτείνει το διαφαινόμενο αδιέξοδο και υποθηκεύει το μέλλον των απογόνων του Δυτικού κόσμου. Εξ άλλου οι προτεινόμενες λύσεις για το μεταναστευτικό, επ ουδενί θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν βία κατά των ξένων αλλά τον εκ μέρους τους απόλυτο σεβασμό και προσαρμογή στα Δυτικά ήθη και πολιτιστικά κεκτημένα, καθώς και αυστηρή εφαρμογή του Συντάγματος και της κειμένης νομοθεσίας της φιλοξενούσης χώρας. Ο φιλοξενούμενος μετανάστης, εφ' όσον δηλώνει επιθυμία μόνιμου παραμονής, οφείλει να ενσωματωθεί στην κοινωνία την οποία ο ίδιος επέλεξε για να ενώσει το μέλλον και την τύχη του και όχι να στήσει με τους ομοεθνείς του ένα παρασιτικό κράτος εν κράτει. Ειδικότερα ο μουσουλμάνος μετανάστης, προκειμένου να παραμείνει, θα πρέπει κατ' ελάχιστον να αποδεχθεί επισήμως ότι το Σύνταγμα και οι εκάστοτε νόμοι του κράτους, ψηφισμένοι από τους εκλεγμένους εκπροσώπους των πολιτών για τους πολίτες, υπερσχύουν σε κάθε περίπτωση των «θεικών», άκαμπτων νόμων της θρησκείας του. Η παραδοχή αυτή αποτελεί την πεμπτούσια του κοσμικού κράτους, το οποίο κατόρθωσε να έχει σήμερα η Δύση, μετά από σκληρούς πνευματικούς αγώνες, κατά τον μεσαίωνα και τους νεωτέρους χρόνους, που κόστισαν εκατομμύρια ζωές.

Η Ελλάς ευρίσκεται ήδη σε καθεστώς μειωμένης εθνικής κυριαρχίας λόγω της δεινής οικονομικής της κατάστασως στην οποίαν την ενέπλεξε ατιμωρητί ο μεταπολιτευτικός πολιτικός κόσμος, για τις επόμενες δύο τουλάχιστον γενεές. Το πρωτοφανές εθνικό χρέος συνδυάζεται δυστυχώς με διαφθορά και υψηλά ελλείματα καθώς και με μηδενικές επιδόσεις σε επενδύσεις, έρευνα, ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα, τεχνολογία κ.λ.π.. Αρκετοί πολιτικοί και υπ' αυτούς πολυπληθείς διοικητικοί υπάλληλοι, καταγράσθησαν ενσυνειδήτως δημόσιο χρήμα ή το διεσπάθησαν ή συνήργησαν με την σιωπή και την ανοχή τους (θεωρείται πλέον αφέλεια η τιμωρία ενόχων ή η επιστροφή των κλεμμένων). Η κατευναστική εθνική στρατηγική που ακολουθείται προς κάθε κατεύθυνση, έχει αποθρασύνει και τους πλέον αδυνάτους γείτονές μας. Η θολή διεθνιστική ιδεολογική «προοδευτική» κουλτούρα πολλών πολιτικών και ακαδημαϊκών, έχει στερήσει την γλώσσα, την ιστορία και την ελληνική παράδοση στις νεώτερες γενεές (προϋπόθεση εθνικής αποσυνθέσεως). Η αναξιοπιστία των πολιτικών κομματάρχων επιβάλλει στην χώρα διεθνή επιτήρηση και Ευρωπαίους τοποτηρητές προκειμένου αυτή να πράξει τα αυτονόητα. Είναι απολύτως επιτακτικό ο ελληνικός λαός να ωριμάσει πολιτικά τιμώντας το αγαθό της Δημοκρατίας που απολαμβάνει (έστω και κατά στρεβλό τρόπο). Η λαϊκή ωριμότητα, που αποτελεί προϋπόθεση της Δημοκρατίας, θα πρέπει να οδηγεί τον Έλληνα πολίτη να επιλέγει το βέλτιστο διαθέσιμο έμπυχο δυναμικό και όχι να εκλέγει κατ' επανάληψη ανεπαρκείς, μη εργαζόμενους, δημαγωγούς, και ιδιοτελείς ταγούς που επιβάλλονται έντεχνα, εντός του «δημοκρατικού πλαισίου», από την ξένη και ντόπια ελίτ συμφερόντων (διεθνή πολιτικά και οικονομικά κέντρα αποφάσεων, ξένοι και ντόπιοι επιχειρηματίες, έμμισθοι διεθνολόγοι, καθηγητές και δημοσιογράφοι κ.λ.π.).

Φαίνεται (ευτυχώς) ότι ανέξοδες εκφράσεις όπως «αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη», «έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας», «αφήνουμε πίσω μας το χθες», «ξεκινάμε με νέο όραμα» κ.λ.π., που δεν συνοδεύονται από πράξεις και έργα, δεν πείθουν πλέον τους Έλληνες πολίτες. Το υφιστάμενο πολιτικό κατεστημένο θα έχει επιδείξει δείγματα ειλικρινούς μεταμέλειας, για τα εθνικής εμβέλειας διαχρονικά ατοπήματά του, μόνο εάν έστω και τώρα, διοικώντας δια του παραδείγματος, λάβει σειρά πολιτικών, οικονομικών, στρατιωτικών και κοινωνικών αποφάσεων, προκειμένου αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, κρίσιμα εθνικά θέματα όπως την επαναφορά του ήθους και του εθνικού φρονήματος, την άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, την πραγματική αποτροπή των Τουρκικών, Αλβανικών και Σκοπιανών διεκδικήσεων, την αντιμετώπιση του δημογραφικού και μεταναστευτικού προβλήματος, την εθνική οικονομική ανόρθωση, την άμεση και επωφελή εκμετάλλευση των εθνικών ενεργειακών κοιτασμάτων, την ασφάλεια, την ισονομία, την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή κ.λ.π.. Η αποτελεσματική ανταπόκριση στις υποχρεώσεις και προκλήσεις αυτές, θα απομακρύνει την χώρα από την τροχιά της καταστροφής, θα εξαλείψει το σημερινό αίσθημα ντροπής του Έλληνα πολίτη και θα επαναφέρει την αίγλη του ονόματος «Ελλάς», το οποίο σήμερα αναφέρεται διεθνώς ως παράδειγμα προς αποφυγή. Οι πολιτικοί το χρωστούν αν όχι σε μας, τουλάχιστον στα παιδιά μας.

Ιούλιος 2011

Αντιναύαρχος ε.α. Β. Μαρτζούκος Π.Ν.
Επίτιμος Διοικητής Σ.Ν.Δ.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

1. Αναγνωστάκης Δ. – Αναγνωστάκη Α. « Σκέψεις Πάνω στο Δημογραφικό Πρόβλημα της Χώρας μας», 20 – Οκτωβρίου – 2005, Δελτίο Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Τόμος 52, Τεύχος 4, Οκτ. – Νοε. – Δεκ. 2005.
2. Βουλή των Ελλήνων «Μελέτη του Δημογραφικού Προβλήματος της Χώρας και Διατύπωση Προτάσεων για την Αποτελεσματική Αντιμετώπισή του», Φεβ. 1993.
3. Γανωτής Κ. «Το Δημογραφικό Πρόβλημα», Σεπτ. 2010, ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ
4. Γεωργιάδης Π. «Στη Δίνη της Δημογραφικής Κατάρρευσης η Ευρώπη», 23 – Φεβ. – 2011, ΕΠΙΚΑΙΡΑ.
5. Δ/ση ΑΣΠΕ «Το Δημογραφικό Πρόβλημα – Η πολύτεκνη Οικογένεια», Τεύχος 4, Ιούλιος – Σεπτέμβριος 2000.
6. ΕΡΜΙΠΠΟΣ «Το Δημογραφικό Πρόβλημα της Ελλάδος», Πέμπτη 07 Δεκ. 2006.
7. ΕΞΠΡΕΣ «Οξύτατο Δημογραφικό Πρόβλημα», 13 – Φεβ. – 2009, <http://www.express.gr>
8. Καζούκας Η. «Επίδραση του Δημογραφικού Προβλήματος της Ελλάδος στην Στράτευση», ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ, Τεύχος 22.
9. Καργάκος Σ. «Το Δημογραφικό Πρόβλημα...Προβληματισμοί», 12 – Απριλίου 2008.
10. Λώλης Δ. «Οι Διαστάσεις του Δημογραφικού Προβλήματος της Ελλάδος», ΙΧΕΚ 18 – Μαρτίου – 2009.
11. ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ, «Ο Ελληνικός Πληθυσμός Μεταβάλλεται Κυρίως από την Μετανάστευση», ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 24 – Ιαν. – 2011.
12. Ρωμανού Κ.Π. «Υπογεννητικότητα, Πολυπολιτισμός και η Στροφή του Κράτους κατά του Έθνους», Ελληνικές Γραμμές, 27 – Ιουλ. – 2008, e-grammes.gr
13. ΣΕΕΘΑ (μελέτη), «Το Δημογραφικό Πρόβλημα της Χώρας και οι Επιπτώσεις του στις Ε.Δ.», Δεκ. 2010.
14. Συμεωνίδου Α. «Σε Εφιάλτη Εξελίσσεται το Δημογραφικό Πρόβλημα», 17 – Ιανουαρίου – 2009, Ελληνικές Γραμμές, e-grammes.gr
15. Σχοινιωτάκης «Θεμελιώνοντας μία Ελλάδα δίχως Έλληνες», 12 – Ιουλίου – 2010, <http://www.antinews.gr>

ΞΕΝΗ

1. Alexiev Alex 'Europe's Islamist Future is Now', June 24, 2005.
2. Byrnes Sholto 'Europe's Problem with Islam', New Statesman, 30 Nov. 2009, <http://www.newstateman.com>
3. Caldwell Christofer 'Reflections on the Revolution in Europe: Immigration, Islam and the West', London, Allen Lane, 2009.
4. Guitta Olivier 'Cultural Weapons that Radicalize Europe's Muslims', In Focus, Winter 2007.
5. Muenz R. "Aging and Demographic Change in European Societies: Main Trends and Alternative Policy Options", March 2007.
6. Pipes Daniel 'The Challenge of Islamism in Europe & the Middle East', Sept. 23, 2004, <http://www.danielpipes.org>
7. Population Trends. Trends in Growth, Composition and Migration, Oct. 2009.
8. Tibi Bassam, 'Islamists Approach Europe: Turkey's Islamist Danger', The Middle East Quarterly, Winter 2009.
9. Vidino Lorenzo 'The Tripartite Threat of Radical Islam to Europe', In Focus, Winter 2007.
10. Yfantopoulos J.N. "Demographic Trends and Socioeconomic Indicators in EU and Greece", 2005.